

Nr 388.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lantmäteripersonalens organisation och avlöningsförhållanden m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 43.)

Till Konungen.

Med överlämnande av ett tryckt exemplar av jordbruksutskottets utlåtande nr 43 i anledning av Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 210 angående lantmäteripersonalens organisation och avlöningsförhållanden m. m. jämte i ämnet väckta motioner får riksdagen anmäla, att riksdagen fattat beslut i överensstämmelse med vad utskottet i utlåtandet hemställt under punkterna I A, B, D, E 3 b) och F samt II.

Beträffande punkterna I C samt E 1), 2) och 3 a) har riksdagen bifallit vad i den vid utlåtandet fogade, av herr Svedberg m. fl. avgivna reservationen hemställt.

Stockholm den 20 juni 1947.

Med undersätlig vördnad.

Nr 389.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fullmakt att i arbetslöshetsbekämpande syfte igångsätta arbeten för vilka anslag uppförts å allmän beredskapsstat för budgetåret 1946/47, m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 201.)

Till Konungen.

1:o) **Elektrifiering.** I propositionen nr 116 har Kungl. Maj:t (punkt 1 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 14 februari 1947) föreslagit riksdagen medgiva, att den till grund för den allmänna beredskapsstaten för budgetåret 1946/47 liggande investeringsplanen för statens järnvägar må ändras i enlighet med vad departementschefen förordat.

Det framlagda förslaget avser icke ett ställningstagande till frågorna om elektrifieringsprogrammets realiserande med anlitande av å riksstaten anvisade medel eller om den inbördes ordningen emellan ifrågakommande bandelars

elektrifiering. Departementschefen har emellertid ansett önskvärt, att i investeringsreserven av allmänna arbeten inrymmas förberedande arbeten med ban-elektrifiering på samtliga de i järnvägsstyrelsens reviderade plan upptagna bandelarna samt därutöver på linjen Uddevalla—Strömstad med Smedberg—Lysekil; och har departementschefen därvid förordat, att investeringsplanen för statens järnvägar inom den av 1946 års riksdag fastställda finansiella ramen ändras i enlighet härmed. Riksdagen, som får erinra om att riksdagen innevarande år medgivit, att anslag å riksstaten för nästa budgetår må tagas i anspråk för förberedande arbeten för elektrifiering av sistnämnda linje, har icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag eller mot vad departementschefen vid ärendets anmälan anfört.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag, medgivit, att den till grund för den allmänna beredskapsstaten för budgetåret 1946/47 liggande investeringsplanen för statens järnvägar må ändras i enlighet med vad i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 14 februari 1947 förordats.

2:o) **Byggande och förbättring av flygplatser.** Med bifall till Kungl. Maj:ts förslag (punkt 2) har riksdagen medgivit, att den till grund för den allmänna beredskapsstaten för budgetåret 1946/47 liggande investeringsplanen för civila flygplatser må ändras i enlighet med vad i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 14 februari 1947 förordats.

3:o) **Bemyndigande för Kungl. Maj:t att meddela beslut om utförande av arbeten, för vilka anslag äro uppförda å allmän beredskapsstat för budgetåret 1946/47, m. m.** Beträffande vissa i propositionen angående allmän beredskapsstat för budgetåret 1946/47 behandlade allmänna principfrågor anslöt sig riksdagen förra året till de allmänna synpunkter på investeringsreservens omfattning och sammansättning, åt vilka chefen för finansdepartementet då givit uttryck (skrivelse nr 311/1946). Riksdagen anförde bland annat, att i rådande läge med brist på arbetskraft förtjänade särskilt understrykas — såsom även skett i departementschefens anförande — vikten av en efter förhållandena lämpad avvägning mellan förtidsplaneringens omfattning och behovet av arbetsmarknadsberedskap. Vid det fortsatta arbetet på upprätthållandet av en investeringsreserv syntes en viss försiktighet i främsta rummet påkallad i fråga om företag, vilkas planering vid dåvarande tidpunkt kunde befaras förhållandevis snabbt framstå såsom föråldrad.

Vad sålunda uttalades förra året äger alltfört giltighet. I samma ämne ha riksdagens revisorer under § 15 i berättelsen om den år 1946 av dem verkställda granskningen (del I, s. 70—81) meddelat vissa iakttagelser. Efter att ha erinrat bland annat om dels beloppen av icke utnyttjade anslag å riksstaten för investeringsändamål, dels investeringsbehovet inom den enskilda byggnadsverksamheten, dels ock utfästelserna rörande leveranser till utlandet, ha revisorerna i ett allmänt uttalande förordat, att planeringen av allmänna arbeten anpassas till föreliggande behov och att sådan förtidsplanering begränsas, vilken icke är strängt motiverad ur arbetsmarknadssynpunkt.

I utlåtanden över nämnda paragraf av revisorernas berättelse ha statens arbetsmarknadskommission, generalpoststyrelsen, telegrafstyrelsen, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, vattenfallsstyrelsen, skolöverstyrelsen, lantbruksstyrelsen, egnahemsstyrelsen och skogsstyrelsen anfört beaktansvärda synpunkter (del II, s. 90—106). Riksdagen har, med instämmande i revisorernas allmänna uttalande i ämnet, här velat erinra om vad sålunda förekommit.

De kostnader och den arbetsbelastning, som ett fastställande av ny allmän

beredskapsstat för nästa budgetår skulle innebära, ha ansetts kunna undvikas, åtminstone tills vidare. Kravet på beredskap föreslås i förevarande proposition i stället skola tillgodoses genom en finansfullmakt av det slag, som under budgetåret 1945/46 stod till Kungl. Maj:ts förfogande. Det förutsättes emellertid, att därest utvecklingen på arbetsmarknaden senare skulle giva anledning därtill ett förslag till allmän beredskapsstat skall upprättas och underställas riksdagen. Vad chefen för finansdepartementet anfört i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 14 februari 1947 i fråga om nämnda fullmakt har ej föranlett erinran från riksdagens sida.

Beträffande förslagen till ändring av investeringsreserven för de civila flygplatserna och beträffande statens järnvägars elektrifiering har riksdagen meddelat sina beslut här ovan under punkterna 1:o och 2:o).

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag,

dels medgivit, att det å allmän beredskapsstat för budgetåret 1946/47 å kapitalbudgeten under statens järnvägars fond uppförda anslaget till elektrifiering å 25 000 000 kronor och det å beredskapsstat under luftfartsfonden uppförda anslaget till byggande och förbättring av flygplatser å 9 250 000 kronor ävensom det å beredskapsstaten å driftbudgeten under femte huvudtiteln uppförda anslaget till åtgärder för arbetsmarknadens reglering m. m. å 245 miljoner kronor må under för beredskapsstaten gällande förutsättningar användas för de arbeten, som avses med ovan under punkterna 1:o och 2:o) omförmälda förslag,

dels ock bemyndigat Kungl. Maj:t att under budgetåret 1947/48, därest arbetsmarknadsläget så påfordrar, inom ramen av ett belopp av 150 miljoner kronor meddela beslut om utförande av arbeten, för vilka anslag äro uppförda å allmän beredskapsstat för budgetåret 1946/47.

Stockholm den 2 juli 1947.

Med undersätlig vördnad.

Nr 390.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till teckning av ytterligare aktier i Norrbottens järnverk aktiebolag m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 202.)

T i l l K o n u n g e n .

I propositionen nr 267 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 25 april 1947, föreslagit riksdagen att dels till Aktieteckning i Norrbottens järnverk aktiebolag under fonden för statens aktier för budgetåret 1947/48 anvisa ett investeringsanslag av 25 000 000 kronor, dels ock besluta, att staten genom riksgäldskontoret skall ställa garanti i mån av behov för lån åt Norrbottens järnverk aktiebolag å högst 25 000 000 kronor.